

# **18. studeni: Posveta bazilika sv. Petra i Pavla, apostola**

Evandjelje Posveta bazilika  
svetog Petra i Pavla, apostola i  
komentar.

## **Evandjelje Mt 14, 22-33)**

I odmah prisili učenike da uđu u lađu  
i da se prebace prijeko dok on otpusti  
mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo,  
uziđe na goru, nasamo, da se pomoli.  
Uvečer bijaše ondje sam.

Lađa se već mnogo stadija bila  
otisnula od kraja, šibana valovima.  
Bijaše protivni vjetar. O četvrtoj  
noćnoj straži dođe on k njima hodeći

po moru. A učenici, ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: »Utvara!« I od straha kriknuše.

Isus im odmah progovori: »Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!« Petar prihvati i reče: »Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!« A on mu reče: »Dođi!« I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu.

Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: »Gospodine, spasi me!« Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« Kad uđoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: »Uistinu, ti si Sin Božji!«

---

## Komentar

U svom životu na zemlji Isus je uvijek nalazio vremena za molitvu, čak i kad su se planovi činili složenima. U prizoru kojem danas svjedočimo, vidi se kako, božanskim lukavstvom, zapovijeda učenicima da uđu u čamac i pređu mu, dok on otpušta mnoštvo. Ali njegova je istinska želja bila biti nasamo sa svojim Ocem.

Ono što slijedi te noći je vrsta vjere kojoj je Petar glavni junak.

Učenici su se borili s protivnim vjetrom i uzburkanim morem. To se događa kada se okrenemo od Gospodina i nađemo se u valovima nesigurnosti i malodušnosti.

To je nešto što je Bog planirao da nas opet sretne: „Ne bojte se, ja sam“, kaže on koristeći ime koje je Bog objavio Mojsiju na Sinajskoj gori (Izl 3,14). U ovom trenutku Petar sa svojom velikom vjerom preuzima ludu inicijativu da ode do Učitelja:

"Zapovjedi mi da dođem tebi po vodi."

To je naučio od Njega: "Zaista, kažem vam, rekne li tko ovoj gori: 'Digni se i baci u more!' i u srcu svome ne posumnja, nego vjeruje da će se dogoditi to što kaže – doista, bit će mu!" (Mk 11, 2. 3). Ono što Petar ovdje traži nije da se planina baci u more, već da se vrati Isusu u teškom trenutku. I tako, pred zaprepaštenim očima svojih pratilaca započinje svoju šetnju po vodi.

Kakva li radost za Isusa kad je vidio taj čin duboke vjere od strane apostolskog prvaka! Jačina vjere jedna je od stvari koje Isusa vesele: "Velika je vjera tvoja!" (Mt 15,28).

Ali nešto je nedostajalo ovom pokazivanju vjere i Petar je počeo tonuti ... sve dok nije zavapio: "Gospodine, spasi me!"

Istinska vjera nije plod naše snage, već nešto što dolazi iz Božje ruke, ako ga molimo i prepustimo mu se. I "Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: »Malovjerni“. Ton ovih riječi nije bio razočaravajući, već ohrabrujući: "Petre, divio sam se tvom činu velike vjere, ali ne zaboravi da bez mene ne možeš učiniti ništa." I odmah je vjetar utihnuo.

Danas je dobar dan da zahvalimo Bogu na temelju vjere koji nam je dao u Petru, da preko Pape usmjeri lađu Crkve.

Giovanni Vassallo // Stefan Wise  
LC - Cathopic

basilica-san-pedro-san-pablo-18-  
noviembre/ (20.04.2025.)